

Som allmän teckning till jordbruk har
främst i dessa bygder varit skogsarbete av
olika slag.

1. Under 1800-talet mitt och slut tredies i
dessa bygder s. k. skoverhuggning i de, då va-
rande riktiga bokskogarna.

Huggningen försiggick på följande sätt:
De så nedhuggna träden avsågs i lagom
länga bitar, vilka senare skeddades i fyra
delar, varepå man ytterligare huggde bönder
dessa "gjärtingar" i lagom tjocka ämme
varpå man fimpade dessa mot en hugg-
klibb. Dessa kunnstver som var tjockare
på mitten och smalare mot ändarna, dessa
skreddes sedan för brukning varefter de med
stånglar fördes ned till Kalmsted i
Hallands län.

Aug. 61.

Som timmering tillverkades på 1800-talet
Senare del hogsarbeten materialit
tränades i skogen vilket bestod av
såväl en som gran stömmen av
hogarna jordes av grangrenar samt
ene sedan flätades hogarna av såväl
ene som granerätter och tillverkades
såväl för eget behov som till försälj-
ning de större hogarna kallades
för klockat de mindre för
gropahogar

Sug. tillverkning av träskor

Tillverkningen av dessa ägde rum i dessa bygder dels till avsak och dels till husbehov. När tillverkningen tog sin början är det ledet så långt tillbaka att någon bestämd tidsälder inte kan anges.

Här i denna byggd var dock många kända personer som ledde tillverkning, vilken tillgick på följande sätt: En järnk trä, främst af men även järnk avvägades en skåre lagom länge "tullar" d. v. s. bitar som yades till så man kunde jästa dessa i en väsk, som här i bygden kallas "träskomjäll", varpå man med en träskajärn böjde behållningen för järn. Järn borede man ett hål i skåren, sedan tog man ett skälformigt järn som man skorbe runt med till en panning för järn uppskad.

Folb II

Skärpa vidtog en anskaffning av föremålet
vadefter ytan fick fram för rika anskaffningen.
Den del fall följde en lyubig oss och andra
mera anskaffade. Så placerades de färdigställda
fräskorna till brukning för att senare evet,
försäljas på marknader och kringkörning.
Verkstad för tillverkningen var som regel
summit där familjen bodde.

för 1800 talen senare del samt början för 1900
Fanns i Söi Ummaröd en smed och vagnmakare
som hette Anders Jönsson han tillverkade
huvudsakligen Gädervagnar vilka han
gjorde all arbete själv själva vagnske-
morna gjorde han av st. vällästål
så som var nästan outdilliga han gjorde
såväl för eget behov samt för
~~staten~~ för avsake detta arbete var
som binäring

öfver Tjuverkåden på 1800 Talets senare del
laggkårl såväl baljan samt spannar
av trä samt s. k. palltekar samt by-
tekar byteparen användes huvudsak-
ligen 2 gånger årligen då var det
så kallad stortvätt, under byteket
skadde vi en så kallad tappstol
vilken bestod av en trefotad av trä
därtill avsett plåt lagom hög på
luten från kare kunde rinta i en
därtill avsett balja

ACC. N:R M. 11030:7

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

på 1800 Calet öververkades även
bitkupor av väl tröskad råghalm
som syddes ihop med ena och gran-
rätter halmen fördes igenom en
lagom ståt horn på halmen fick
jämn tjocklek sedan syddes där
runt på kuppan fick den rätta
fasonen tills den var färdig